

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Türkische Texte mit französischer Übersetzung - Cod. St.
Märgen 1**

[Straßburg?], [um 1720]

[Text]

[urn:nbn:de:bsz:31-161021](#)

Loco autem Verbi Impersonalis Passivi, quod Germani per *man* / Itali per *si*, Galli per *on*, *l'on*, Poloni per *s* / *ano* / reddunt, Turcae adhibent tertiam pluralem activam, ferè, ut Poloni, & non raro Itali, v.g. دیرلر *dirler*. Dicunt, aiunt, dicitur. *Man sagt.* Si dice, dicono. On dit, l'on dit. *Powiadaja* دیرلردى *dirlerdy*. Ajebant, dicebatur. *Man sagte.* Si diceau, diceuano. On disoit. *Powiadano*. Sic كیدىلر *gidiler*. Eunt, itur. *Man gehet.* Si va. Ida / idzie ère / ec. Aut certè id reddunt per tertiam singularem passivam, ut دینور *dinür*. Dicitur. *Man sagt / ec.* كیدىلور *gidilur*. Itur. *Man gehet. Si va, &c.*

GRAMMATICÆ TURCICÆ PARS QUINTA

De Reliquis partibus Orationis.

DE Participio nihil restat dicendum; quòd enim Participia sint nomina Adjectiva in constructione indeclinabilia, extrà autem & cum affixis declinabilia, tunc quid significant, aut quomodo adhibeantur, jam satis fusè in præcedentibus explicatum. Quare sit

CAPUT PRIMUM

De Adverbio.

DE Adverbio, ut parte orationis distinctâ, nulla apud Turcas, Arabes, Persas mentio. Adverbia enim nostra qualitatis, quantitatis, loci, temporis & alia referunt ad nomina, quippe quæ sunt declinabilia. Reliqua autem adscribunt particulis quas vocant الْحُرُوفُ *elhurufu*, seu in singulari الْحَرْفُ *elharf*, ut pec. dicuntur Præpositiones, Conjunctiones, & Interjectiones, de quibus infrà. Hic autem per nostrorum Adverbiorum classes discurremus tantisper, & quomodo nostris linguis Orientalibus exprimantur examinabimus.

Adverbia qualitatis.

Pro adverbii qualitatis sæpe ponunt Turcae cum Persis mera adjectiva, uti كوزلچه *kuzelje* خوب *chüb* p. Pulcher & pulchrè, bellè & bene. Sic ايو ejü خوش *chos* p. Bonus, & bene, فنا fena vel كم kem دا bed p. Malus & male, طوغرى *dogbry* راست, rast p. Rectus & rectè: & in diminutivis & comparativis eadem est ratio quæ adjectivorum, كوزلچه *kuzelge*, خوبچه *chubce*, bellulus & bellulè, pulchellus & pulchellè, & perpulchrè, & pulchriuscule, sic خوشچه *chosce*, درخوشچه *birchosce*, benulè, perbene & meliusculè, طوغروجه *dogruge*, rectulè, rectè, rectiusculè. Sic dicitur اسکري *egritur doghry sojle*, obliquè sedeads, rectè loquaris. Aut ea circumscrubunt per nomina abstracta addita præpositione ايله *ile*, aut aliquando اوزرا *ozra* ure, ut دليلكاه *delilikah* vel دليلكاه *delilikah* stulte, q. cum stultitia, دوستلقي *dostlyk* ure, amicè, q. juxta amicitiam. Sic ايله عظمت *azmet ile*, magnificè, cum magnificantia, عاليمه *ry-ñiet ile*, اكرام *ikram* bir ile, honorificè, cum honore & observantia. Utuntur etiam certis nominibus & participiis Arabicis adverbialiter positis seu in Accusativo in ل en, ut خصوصاً *chususan*, quod & خصوصاً *chususa*, particulariter, specialiter, præsertim, اصلًا *aslén*, vel usit. اهل *aslā*, قطعاً *ket-en*, vel ket-ä, vel simul اصلا وقطعاً *aslā we ket-ä*, planè, cum negatione nullo penitus modo. Sic غالباً *ghāliben*, seu usit. غالباً *gbālibā*, potissimum, à potiori, omnino, probabilissimè. Dicunt præterea cum Arabicis اقلا و طبعاً *sem-en we tā-ēten*, libentissimè q. audiendo & obediendo, رعائياً *ry-ñeten*, honorificè, honoris causa, observantiaz ergo, constr. cum dat. persona